

Making For Peace (Preached by Cheryl Williams at FBC, 21/7/24 - Mk 6:30-34, 53-56 & Ephesians 2:13-22)

ژوئیه 2024 - مرقس 6:30-34، 53-56 و Footscray Baptist، 21 ساخت برای صلح (موعظه شده توسط شریل ویلیامز در افسسیان 2:13-22) من تعجب می کنم که شما در آرامش بیشتر هستید؟ چه چیزی شما را آرام می کند؟ برای تنهایی کجا میری؟ کجا بیشتر آرامش دارید؟ چگونه از فرسودگی شغلی جلوگیری می کنید؟ شاید در سکوت نشسته و بر تنفس و مراقبه خود تمرکز می کنیم. شاید این موسیقی است که روح شما را آرام می کند. شاید وارد شدن به باغبانی و کثیف شدن دستانتان است که شما را جوان می کند. یا شاید پیاده روی در کنار ساحل یا در بوته یا کار با چوب باشد. شاید شما یک بازی گلف بازی کنید (اگرچه برای من این نتیجه معکوس خواهد داشت). برای من بافتنی یا قلاب بافی یا کارت سازی به نظر من را آرام می کند. شاید نقاشی بکشید یا بکشید یا سرتان را زیر کاپوت ماشین بگیرید. همه ما باید راه هایی پیدا کنیم که ما را برای آنچه پیش رو داریم حفظ کنیم، از خود مراقبت کنیم تا از دیگران، مراقبت کنیم. مرموز امروز مرموز 23 معروف است. این مرموز همان طور که می دانیم دعوتی است برای استراحت در خدا. خدایا چوپان خوب دست ما را می گیرد، ما را به مکان های فراوان، به مکان های استراحت، به مکان های امن می برد. مثل این است که خدا ما را وادار می کند که بنشینیم و پاهایت را بالا بگذاریم، یک فنجان چای بنوشیم و کمی استراحت کنیم. در این فضا ما ایمنی، یک کلمه آرامش بخش و اطمینان می دهیم که همه چیز خوب خواهد بود. در خوانش های خود از عهد جدید امروز، چندین نوع صلح را می بینیم در خواندن انجیل ما، عیسی دست شاگردانش را می گیرد و می گوید برای مدتی با من بیاوید. بدون شک او آگاه بود که آنها مأموریت های زیادی را همانطور که از آنها خواسته بود انجام داده اند. آنها از چیزهایی که کشف کردند خوشحال شدند اما در عین حال خسته شدند. عیسی به خوبی می دانست که ما امروز آن را خستگی شفقت می نامیم. او می دانست که آنها به یک استراحت نیاز دارند، زمانی برای ترمیم، زمانی برای نفس کشیدن و جمع بندی مجدد. می دانست که کناره گیری و سکوت و فرصت دعا این کار را می کند، خودش بارها این کار را کرد. او همچنین می دانست که باید داستان های خود را بگویند و آنچه را که در طول مسیر آموخته اند را با یکدیگر به اشتراک بگذارند تا بتوانند مأموریتی را که با آن درگیر شده اند پردازش و درک کنند و همه ما می دانیم که بهترین کار در جامعه و با یکدیگر انجام می شود. چنین استراحتی باعث شادابی آنها می شود و آنها را قادر می سازد که دوباره بیرون بروند و محبت و شفقت خدا را در میان مردم به کار گیرند. افسوس، بهترین برنامه ریزی ها. حداقل برای عیسی استراحت چندان وجود ندارد، جمعیت آنها را، باتلاق می کند و عیسی با چشمان قلب خود به آنها می نگرند و به نیازهای آنها پاسخ می دهد. در بخشی از داستان، ما امروز خوانده ایم او به 5000 غذا می دهد. استراحت زیادی ندارد.

بنابراین دوباره سعی می کنند فرار کنند، اما نه، جمعیت دوباره دنبال می شوند و دوباره عیسی و شاگردان نیازهای خود را بر استراحتشان ترجیح می دهند. من فکر می کنم خوانش های امروز ما نیاز به سه نوع صلح را نشان می دهد و به نوعی، ما باید هر سه را متعادل کنیم مرموز و قسمت اول مرقس به ما یادآوری می کند که کارگر باید آرامش پیدا کند. آنها برای انجام وظیفه خود باید زمانی را برای استراحت، شادابی، انرژی مجدد و تفکر در مورد آنچه بوده است اختصاص دهند. چنین استراحتی به ما این توانایی را می دهد که دوباره بیرون برویم و در کار یا مأموریت خود شرکت کنیم. در بخش دوم خوانش مارک، جمعیتی را می بینیم که آرزوی صلح خود را دارند. آنها به شفا یا آموزش یا مهربانی یا تغذیه نیاز دارند تا به آنها آرامش دهد. آنها می دانند که منشأ آن صلح، عیسی مسیح است، او می تواند به آنها آرامش را در قلب هایشان بدهد. شفقت و شفا چیزی است که آنها را به آرامش می رساند. شاگردان، مانند عیسی که اغلب بوده است، خلوتشان به دلیل نیاز قطع می شود. عیسی برای آنها الگو قرار می دهد که گاهی اوقات ما باید برای آرامش دیگری که دچار مشکل هستند، از زمان آرامش فردی خود صرف نظر کنیم. گاهی نیاز است که شفقت بر استراحت اولویت داشته باشد. اگرچه برای ارائه چنین شفقتی باید بدانیم چه زمانی برای استراحت فرا رسیده است، اما باید از خستگی شفقت اجتناب کنیم وگرنه هیچ کمکی به کسی نخواهیم کرد. پولس در خواندن ما از افسسیان نوع متفاوتی از صلح را توصیف می کند. نوشتن پولس به کلیسای افسس به جامعه ای می نویسد که باید بیاموزند چگونه از مسیحیان غیریهودی استقبال کنند، مسیحیانی که از پیشینه ای متفاوت آمده اند. این جامعه باید راه هایی برای زندگی مسالمت آمیز با یکدیگر بیابد. پولس به آنها یادآوری می کند که عیسی کسی است که صلح را به ارمغان می آورد و برای دستیابی به چنین صلحی در جامعه خود باید از او الگو بگیرند. پس این به چه معناست؟ این بدان معناست که عشق و استقبال باید بر تفاوت غلبه کند. یعنی هر چیزی که وحدت را از بین می برد، صلح را از بین می برد و باید شکسته شود، دیوارهای خشم، خصومت، کینه، میل به قدرت و کنترل باید از بین برود تا صلح حاکم شود. در افسس، انتظار از مردم برای اطاعت از برخی قوانین قبل از پذیرفته شدن، مشکلی بود که پولس به دنبال حل آن است. ما می دانیم که عیسی زندگی خود را صرف شکستن چنین موانعی کرد - او با بیگانگان صحبت می کند، ناپاکان را شفا می دهد، کسانی که در حاشیه هستند را می پذیرد. وقتی به این موضوع فکر می کنم، به نظرم می رسد که اگر می خواهیم در دنیای خود صلح داشته باشیم، این همان کاری است که باید انجام دهیم. وقتی موانع از بین رفت، ترس از بین می رود، خشم از بین می رود، امید، عشق و صلح پدید می آید و آشتی امکان پذیر است. بنابراین صلح به همان اندازه که مربوط به عدالت و از بین بردن هر چیزی است که انسانیت زدایی یا سرکوب می کند، به همان اندازه که مربوط به تنهایی است. این به همان اندازه کنار گذاشتن اختلافات جزئی است که همان اندازه که در مورد عقب نشینی به یک مکان آرام است. ایجاد صلح در مورد استراحت است، در مورد به اشتراک گذاشتن داستان ها در جامعه و شکستن دیوارهایی که از هم جدا می شوند. عیسی درگیر هر سه نوع صلح است - صلح درونی، صلح برای دیگران و صلح برای جهان، و ما باید از او پیروی کنیم. ما نیز باید در تنش بین تنهایی و تمرین شفقت زندگی کنیم. بنابراین، زمانی را در سکوت بگذارید، شفقت را تمرین کنید تا صلح را برای دیگران به ارمغان بیاورید و موانعی را که از هم جدا می شوند را در هم بشکنید تا صلح و آشتی را در جهان به ارمغان بیاورید. نفس عمیق بکشید، استراحت کنید و برای تمرین شفقت آماده شوید.